

GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 58.

WE ŚRODĘ DNIA 18. LIPCA 1804.

Z Wiednia d. 11. Lipca.

O podróży Arcy Xcia Jmć Jana odebra-
liśmy następujące doniesienia:

Z Brentonico d. 21 Czerwca. Arcy
Xtę Jmć Jan odwiedził austriacką górę Baldo.
Przybył tam rano z Avio i całą z wiedził.
Noc przepędził w owczarskiej chacie, a d.
21 ze wschodem słońca wszedł na najwyż-
szy iey szczyt, przypatrywał się jeziorowi
Garda i po niżej leżącym okolicom. Stamtąd
przybył przy radosnych okrzykach licznie
zgrupowanego ludu do Brentonico, skąd wy-
począwszy cokolwiek pojechał do Ala. *Z*
Reveredo d. 28 Czerwca. Arcy Xiążę Jmć
Jan zwiedziwszy Vallarsa przybył do nasze-
go miasta przy wyrzniętach z armat twierdzy,
potrójnym daniu ognia z ręcznej broni i o-
krzykach licznie zgromadzonego ludu. Woy-
skowość i urzędnicy cywilni oddali mu swo-
ie pokłony. W wieczor udał się na teatr, a
za powrotem załat całą ulicę, na której stał,
rzęsił oświeconą. Dziś rano obeyrzał ko-
szary i pojechał dalej wzdłuż granicy.

Poddani monarchii austriackiej dają cią-
gle dowody swego patriotyzmu. Wczasie
woyny znosili ochotczo iey ciężary i czynili

składki, teraz wczasie pokoju wspierają do-
broczynnością swą osłabionych ranami wy-
służonych wojowników. Świeży dali tego
przykład poddani kameralnego państwa Maria-
Cel, złożywszy u tamtejszego C. K. urzęd-
nika 405 ryń. 52 kr. dla inwalidów. J. C. K.
Mość kazał im, równie jak wspomnianemu u-
rzędnikowi, za ten patriotyczny czyn swoje
najłaskawsze ukontentowanie oświadczyć, a
Arcy Xiążę Jm Karol, minister wojny, przez
tamtejszą główną komendę podziękować.

Z Igławy donoszą pod d. 20 Czerwca,
że infut i opat XX. Norbertanow w Neu-
reich w Morawii, X. Nepumucen Pelikan,
znany przyjaciel literatury, okazując swoją
przychylność do C. K. woyska, podarował na
pomnożenie biblioteki regimentu Arcy Xięcia
Ludwika wiele użytecznych książek, map i
planow, przydatnych dla woyskowych ludzi.
Officerowie tego regimentu dla okazania tem
większej wdzięczności ślachtetnemu dawcy,
postanowili czyn jego przez druk do wieczny
podać pamięci.

Z Brynu d. 10. Lipca.

Dzień 27 Czerwca był rocznicą, w którym
Serwii przed 416 laty utraciła swoje Xięża.

(*) i chcieli go Serwianie zdobyć Belgradu obchodzić, ale że nie mieli jeszcze wszystkich gotowości do tego przedsięwzięcia, musieli go więc na inny czas odłożyć. Maią już aktualnie 10,000 ludzi w okopach przed tem miałem, i wcale się załogi jego nie obawiają, która już utraciła odwagę potykania się z niem, i codziennie przychodzi do nich po 3 lub 4 zbiegów. D. 27 uczyniono z Belgradu wyieczkę, lecz ta skończyła się na niczem. Dowódzca Serwianów Czerny Georgi wyjechał d. 25 Czerwca na rozpoznanie w pobliżności Belgradu z znacznym orszakiem, i natrafił w lasku na 3 Turków drzewo ścinających. Ci zobaczywszy tę kalwakę uciekli, lecz w krotce ich Serwianie dogнали i do dowódcy przyprowadzili. Na zapytanie kto są i czemu uciekali? odpowiedzieli, że Belgradzanie, uciekali przed nim jako nieprzyjacielem Turków. Naczo on odpowiedział: szukaj was, ja jestem wiernym sługą W. Sultana i waszym przyjacielem, ale nieubłagany dla 4 Deiw, którzy mojej zemsty nie ujdą; rąbcie drzewo ile wam potrzeba i powróćcie spokojnie do domu, dając każdemu po 1 czerech.

D. 28 spodziewano się w Szabaczu Bekira basy z 900 wojska, skąd ma pod Belgrad podstąpić, ale nie przedsięwzięcie, po ki dalszych rozkazów nie odbierze.

Z Londynu d. 26. Czerwca.

Sobotnia dworska gazeta oznajmuje szczegóły o wzięciu Surynamy, z depeszy do bra-

hjego Camden od P. Green z Paramaribo pod d. 13 Maia przysłanej. Treść jej takowa:

" D. 25 Kwietnia liniowy okręt Centaurus zarzucił kotwice o 10 angielskich mil od uścia rzeki Surynamy, a za nim reszta floty. D. 26 oddział z 600 ludzi złożony wysiadł na ląd przy Warappa Creek, gdzie nieprzyjaciół miał swoy posterunek. Inny korpus miał zlecenie opasać szczyt Bram, gdzie znajdowała się bateria 7 osmnaścifuntowymi armatami osadzona. Zbliżeni się naszych okrętów z wojskiem dał nieprzyjaciół kilkokrotnie ogień na który z naszych okrętów odpowiedziano, nakoniec szczyt Bram zwinął banderę, nasz oddział wysiadł na ląd i zabrał tam i kapitana i 44 ludzi w niewolę. — Gdy już uście rzeki tym sposobem zapewnione zostało, posunęły się na niey w górę okręty, i tego dnia lub nazajutrz zarzuciły na niey kotwice. Postano potem wezwanie do rządcy Surynamy, ale d. 28 odrzucone zostało. — Tego samego dnia zbliżyły się wojenne okręty ile tylko woda pozwoliła, dla atakowania twierdzy Purmerent, która na lewym brzegu rzeki na przeciwko twierdzy Amsterdam leży, czego jednak płytkość wody nie dozwoliła. — D. 30 nadciągnął jeden nasz oddział po 5 godzinnym trudnym dla słoty marszu pod twierdzę Friderici. Nim nasze wojska z krzaków wylazły, przywitano je kartaczami, a za zbliżeniem się do baterii na cały ogień były wystawione. Mimo to jednak pomykały się tak

(*) Tu pominieli się Serwianie w rachubie czasu blisko o 60 lat, gdyż podług tego rachunku przypada rok 1333, w którym utracili swe Xęta, a z dzieł węgierskich czytamy, iż w roku 1443 kiedy Król Władysław od Anurata Sultana był pobity, i na placu poległ. Jerzy Castritto Król Albanii, którego Turcy dla jego waleczności Skunderbergiem (Alexandrem) przezwali, żądał wolnego przechodu przez Serwiią od jej despoty (tak w owym czasie nazywano Xęta Serwii. Wołoskie, Moldawskie i inne dawały Dacyi &c.) Szczepana Antoniego Zanoich-Wiscowioha, którego mu zaprzeczył; zda się zatem, że Serwii miała jeszcze 55 lat swoje Xęta po roku 1333.

szybko zbagnetem w ręku, że dalsza obrona była daremna. Nieprzyjaciel uciekł do twierdzy Leydy, zapaliwszy w przodach prochowy magazyn, przez co wiele naszych oficerów i żołnierzy śmiertelne odnieśli rany. Uderzone natychmiast na twierdzę Leydę, która pomimo kartaczonego ognia niebawem wzięta została. Nieprzyjaciel prosił o pardon, który mu był dany, pomimo rozstrzelania żołnierzy naszych za spalenie prochowego magazynu w Friderici. Poymaliśmy w tem miejscu i Kapitana, kilku podoficerów i 120 ludzi, a 30 ludzi ratowali się wpław do twierdzy Amsterdam. Mając już ważną twierdzę Leydę, poczyniliśmy potrzebne przygotowania dla zastronienia wojsk naszych przeciw ogniewi twierdzy Amsterdam. Dawał śmiało ciągle nieprzyjaciel ognia, i gnaszył ludzi w Leydzie ranit, ale skoro postaliśmy mu na wzajem kilka bomb zaprzestał. — Tymczasem wylądowanie przy Warappa Creek uskutecznione także zostało i tamtejszy posterunek bez oporu zabrany. Reszta wojsk wysiadła z okrętów do Leydy, i wszystko było przygotowane do opasania Amsterdamu, gdy d. 4 za zbliżeniem się naszego korpusu dla rozpoznania, cofnęły się nieprzyjacielskie posterunki czyniwszy kilka wystrzałów. — W tymże samem czasie przybył do naszego obozu wystaniec od bawarskiego komendanta z propozycją kapitulacyi. Nieprzyjacielskie kroki ustąpiły natychmiast, i z naszej strony wysłano 2 oficerów dla ułożenia się. Ci powrócili o godzinie 5 zrana z dwiema osobnymi kapitulacyami; jedna była podpisana przez podpółkownika Batterburga, a druga przez kapitana Blois de Treslong. Ogodziwie 5 po południu obięty nasze wojska pod Jew. bryg. Maitlandem na mocy kapitulacyi twierdzę Nowy Amsterdam, i dostało nam się w ręce bawarska fregata Prozerpina o 32, bryg Pyladas o 18 ar-

matach, 7 armatowych łodzi, 1 szoner i 3 zbrojne kupieckie statki. Kapitulacya zabezpiecza prywatny majątek, okręty wojenne dostaia się wojskom J. K. Mei, hollenderska załoga idzie w niewolę wojenną i będzie do Hollandyi odesłana, z warunkiem niesłużenia w czasie teraźniejszej wojny ani przeciw Anglikom, ani przeciw ich sprzymierzeńcom. — Strata nasza wynosi przy wzięciu różnych twierdz 8 zabitych, a 21 rannych ludzi. — Jeńców zabraliśmy z kobietami, majątkami i dziećmi 2001 ludzi. Wiele także zdobyliśmy armat, broni i żywności.

Generalny kommissarz bawarskiej Rzplitey Berranger, wydał pod d. 5 odezwę przez którą oświadcza, iż podpółk. Batenburg zawarł bez jego wiedzy kapitulacyą, a zatem nie chce odpowiadać za szkodliwe skutki, jakie stąd dla mieszkańców wyniknąć mogą. Nasi dowódcy lądowej i morskiej siły wydali także odezwę do mieszkańców zalecając im spokojne zachowanie się, tak iak na wiernych poddanych J. K. Mei przystoi. Zapewniono im oraz bezpieczeństwo własności i majątkow, do czego odebrało wojsko stosowne rozkazy. Oznajmiono im także, iż generał maj. Green poty będzie zarządzał tą osadą, poki J. K. M. inaczej nie rozrządzi.

Tureyszy Rzymsko-CesarSKI poseł miał naszemu ministeryum oświadczyć, iż Cesarz Jmć od przyjętego raz systemu neutralności nie odstąpi.

Francuzki korsarz zabrał przy Barbadoes pocztowy angielski statek, z Falmutu do wysp Lewardskich przeznaczony.

Podług listu z Plimut, 4 majątkow na stojącym przed Brestem okręcie Montague obieściło się, z powodu, iż wydała się ich zmowa na wyróżnienie oficerów i oddanie okrętu nieprzyjacielowi. Wiadomość ta o buncie naszej siły morskiej jest zapewne nieprzyjemna,

zwłaszcza kiedy sobie przypomniemy co w roku 1797 w Nore zaszło, lecz spodziewać się należy, że bunt na wspomnienym okręcie nie był tego rodzaju.

Już donieśliśmy, że dodatki do bilu P. Pitta względem obrony krain, potrzeci raz w niższej izbie były odczytane i przyjęte. P. Pitt dał przy tej okazji dowody swej nieprzelamanej wytrwałości, albo iak opozycyjne pisma mówią, uporu. Bil odesłało do wyższej izby, gdzie był pierwszy raz czytany.

Wczoraj w wieczor z powodu drugiego odczytania powyższego bilu dawna i terażniejsza opozycja wszystkich dołożyła usiłowań dla obalenia terażniejszego ministerium; ale nadaremnie. Hrabia Camden wniósł powtórne jego odczytanie i chwalił go wobserwacyi mowie. — Hrabowie Caernarvon i Fitzwilliam oświadczyli się przeciw bilowi, mieniąc go bydz ubliżającym wolności kraio-wew i wcale nie odpowiadającym celowi. — Xżę Klarencyi był przeciw bilowi, ale bardzo wychwalał zasługi ministra. (Ponieważ Xżę Klarencyi oświadczył się przeciw bilowi, zatem nie potwierdza się przez niektóre gazety rozgłoszona pogłoska, iakoby Król rozpisał do swoich synów bilety, wyiawszy Xcia Wallii, aby w wyższej izbie głosowali za tym bilem.) — Lord Spencer mówił mocno przeciw bilowi. Ztego powodu nastąpiła żywa sprzeczka między lordem Mulgrave i Caernarvon, która jednak za pośrednictwem innych lordów w dobrym sposobie zakończona została. — Znowu się zaczęły spory. Lord Mulgrave bronił bilu. Hrabia Moira powstał przeciw niemu, przywodząc, że chociażby nie był przeciwny konstytucyi, wszelako nie odpowiada swemu celowi. — Lord Melville popierał bil z przekonującymi dowodami. —

Xżę Richemond przychylił się do przeciwney strony, i czynił porównanie między Anglią i Francją, chwalił w żywych wyrazach cudowną zrzeczność Bonapartego co do woyskowości. — Lord Limmerik bardzo zle przyjął pochwałę Bonapartego i żywo powstał przeciw Xciu Richemond, na co ten odezwał się, że nie zrozumiał jego myśli. — Lord Westmoreland usprawiedliwiał postępowanie terażniejszego ministerium. — Lordowie Hobart i Suffolk byli przeciw bilowi. — Lord Grenville dowodził wymownie niedorzeczność bilu. — Lord Hawkesbury (minister wewnetrzny) odpowiedział na zarzuty rzeczonego lorda, i z uwagą był słuchany. — Gdy o 2 godzinie w nocy przystąpiono do obrachowania głosów, pokazało ich się 154 za bilem, a 69 przeciw niemu, zatem większością 85 głosów odczytany został. Tak zakończyło się naradzenie w którym dawna i nowa opozycja obiecywały sobie pewne zwycięstwo. Na tryumf ministrów widoczne pokazywało się na ich twarzach nieukontentowanie.

Z Kopenhagi d. 3. Lipca.

Stycha, iż bywszy konsul w Algierze P. Rehbindler będzie mianowany legacyynym radcą. — Terażniejszy nasz konsul w Algierze, kapitan Bille, interessował się za portugalskimi niewolnikami, którzy bardzo przykro byli traktowani, i tyle dokazał, że mogą się teraz bawić w domach konsulów.

Podług listu maiora Colditz z Eckernförde, zatrudnia się tamtejsze towarzystwo domowego pożycia ciągle robieniem zupy z kości, i ma nadzieję, że mąka z kości iako tania i pożywna będzie powszechnie zaprowadzona.

Tutejsze towarzystwo umiejętności udarowało doktora Wolffa 100 talarów za wytlomaczenie Juliusza Cezara na duński język.

Zawsze jeszcze czynią składki na kalendarium w biurwie 1801 zaszły.

Drzewo tak tu teraz drogie, że za siąg drzewa potrzeba zapłacić 10 talarow.

W ostatnim kwartale przeszło przez Sund z północnego i bałtyckiego morza 3600 okrętow.

Z Frankfurtu d. 30. Czerwca.

Jenerał Hedouville przejeżdżający z Petersburga, tyle tu tylko zabawił, co konie odmienił.

Rosłyyski tajny radca hrabia Panin i hrabia Tutolmin przybyli tu z Włoch i Szwajcaryi.

Od pozwolenia wywozu żyta z Francyi znacznie cena jego spadła wokolicach Renu i Menu; ale zato mniej widać pieniędzy.

Ludność rosłyyskiego państwa przecho-
du teraz podług Storch'a 40 mill. dusz, a dochody roczne wynoszą do 109 mill. rubli.

Sławny natury badacz Pallas, o którym gazety donoszą, że w Krymie umarł, o czem jednak jeszcze pewności nie ma, rodził się 1740 w Berlinie, gdzie jego starszy brat, zasłużony lekarz, jest professorem.

Z Paryża d. 29. Czerwca.

Jenerał Sawary odprowadza z żandarmami jenerała Moreau na granice Hiszpanii. Uda on się z Barcelony na neutralnym okręcie do Ameryki.

Dniem przed exekucją proponowane Georgesowi, aby prosił o łaskę; lecz on tego nie uczynił, i wczasie śmierci okazał nadzwyczajną odwagę. Gdy potępieni wsiadali na karę śmiertelną na dziedzińcu Conciergerie, mówiło wielu z nich do przypatrującego się ludu; ale dla ogłosu bębnow nie można ich było słyszeć. Bębnienie trwało ciągle aż do exekucyi. Zaden z straconych nie był czerwonym płaszczem okryty. Wielu z nich uściskali swoich spowiedników na rusztowaniu. Stracenie Ducorps i Lemerciera spożyło się o kwadrans, ponieważ żądali byż zaprowadzo-

nemi na ratusz, że tam chcą pewne uczynić wyznania; zezwolono, ale iak tylko powrocili zaraz zgięlotynowano. Wielu całowali krzyż przed oddaniem ducha. Coster uściskał Georgesa i innych.

Jenerałowie Musnier i Girardon są mianowani kommandantami honorowej legii.

Z Dunkierki przybyło znowu do Kale i Osteudy 15 statkow.

Korpus pod dowództwem jenerała Augereau musi zawsze być w gotowości do wsiadania na okręty. Brestńska flota, na którą wsiędzie, jest w zupełnej gotowości do wyyscia pod żagle. Liczy 23 liniowych okrętow procz małych statkow. W Rochefortcie znajduje się 4, a w Tulonie 9 liniowych okrętow. Jenerał Augereau jeszcze tu bawi; ale wkrótce ma wyiechać do Brestu.

Z Marsylii donoszą, że ostatnich dni Prairiala 20 angielskich peniszow atakowały francuzki bryg le Cap Français, przed St. Tropez krążący. Po dosyć żwawey walce przymusił Bryg wszystkie 20 peniszow do oddalenia się.

W Tryynie snycerz Commolli zrobił kolosalną z marmuru statwę wice prezydenta Melzi, którą będzie w Medyolaniej postawiałoua,

Dla oznaczenia dobrze punktów obrony na granicy między Renem, Mozą i Mozela, kazał rząd tego lata zrobić indzynierom mapę tych okolic, a mianowicie łańcucha gór, skąd wypływają Rera, Erft i Kyll. Za pozwoleniem ministra wewnętrznego wolno teraz z Neufs wywozić chleb na prawą stronę Renu, ale tylko 3 razy w tygodniu.

Remizy i fiakry (mówi dziennik paryzki) od niejakiego czasu nie mają nic do czynienia, ponieważ w bywszym ogrodzie kapucynow pokazują za 1 fr. drewnianego konia. Wszyscy tam biegną oglądać tego konia, na którym podług upodobania można iechać kro-

kiem, kłusem i cwałem, i w jednym dniu 150 mil uiechać. Wynalazcą tego konia jest P. Hense, który otrzymał od rządu patent na tę mechaniczną sztukę, której wewnętrzna struktura zdaje się iednak być tajemnicą.

Dziennik urzędowy mieści dzisiaj w sobie raporta następujące:

Wice admirał Latouche Treville członek legii honorowej, Naywyższy Wódz eskadry na morzu śródziemnem, do Ministra marynarki i osad. — Na okręcie Buc-taure na stanowisku przed Tulonem d. 26 Prairiala w roku 12 (15 Czerwca).

Jenerale! mam honor uwiadomić Cię, o wypłynieniu całej eskadry znajdującey się pod moimi rozkazami. Na odebraną wiadomość, że wielu korsarzy angielskich plondrują brzegi i wyspy Hiera, dałem przed trzema dniami rozkaz fregatom *Imorruptil* i *Siren*ie tudzież brygowi *Furet*, aby się natychmiast udały przed wyspy Hieres. Gdy wiatr wschodni był im przeciwny musiały zarzucić kotwice pod zamkiem Porqueroles. Wczoray zrana nieprzyiciel spostrzegł ie. Około południa wysłał dwie fregaty i ieden okręt w zamiarze uderzenia na nie w tem stanowisku; admirał Nelson posłał z drugiej strony 4 okręty, aby naszym fregatom przeciąć drogę. Jak tylko spostrzegłem takowy iego zamysł, dałem znak, aby cała eskadra rozwinęła żagle, co też skutecznionym było. W 14 minutach cała eskadra była na pełnym morzu. Kazałem iey zbliżać się ku nieprzyicielowi, lecz wkrótce admirał angielski porzucił swój zamiar, przywoławszy okręt i dwie fregaty wysłane ku wyspom Hieres szytko uchodził. Ścigałem go aż do nocy; płynął ku stronie południowo zachodniej. Dzisiaj zrana nie mogłem żadney powziąć o nim wiadomości. — Pozdrawiam Cię z uszanowaniem.

Podp. Latouche Treville.

Kapitan wysłanego okrętu na brzegi Mancy, do Ministra marynarki i osad. — Grandville dnia 4 Messidora w roku 12 (23 Czerwca).

Mam honor uwiadomić Cię, że wczoray iedna fregata i dwie korwety angielskie chcąc przeciąć drogę trzem statkom drugiego rzędu, pływającym około odnogi, kazałem wypłynąć trzema statkom pierwszego rzędu znajdującym się w Grandvillu. Porucznik okrętu Porte dowodzący tą dywizyą, takie czynił obroty, że bronił statkow drugiego rzędu i uciekał się z fregatą, do której około 40 razy dał ognia. W tym czasie iedna z korwet i kuter od 10 armat będące na pułnocy, udały się ku rzece Regneville dla opanowania statku kupieckiego, który wypływał stamtąd; wysłałem natychmiast dwa statki aby ie ścięły i rozkazałem aby z niemi ścoczyły bieżąc; lecz nieprzyiciel widząc z jakim zapalem te dwa statki ścięły go, porzucił swej zamiar i uciekł. Penisza Bon Ordre, ipod dowództwem P. Geofroy chorążego okrętu posłtkowego, która nie dawno zabrała była nieprzyicielowi statek przy wyspach Hausey okazała w tem zdarzeniu wiele mężstwa ścięając i strzelając do kutra nieprzyicielskiego 6 mil ku pułnocy od Grandville, i ten statek nieprzyicielski winien iedynie swoje ocalenie wiatrowi, który mu sprzyiał, i za pomocą którego, do Jersey uciec potrafił. Znajdziesz bezwątpienia Obywatelu Ministrze rzeczą zażenowania godną, że dwie peniszy zwyczajnie uzbrojone mogły przymusić do ucieczki kutra mającego 10 armat i ścięać na mil 6 wszcz bez żadney pomocy, lecz czyn ten jest istotnie prawdziwym. Pozdrawiam Cię z uszanowaniem. — Podpisano. Jacole.

Podkommissarz Marynarki czyniący służbę w Korsyce do Ministra marynarki i

osad. — Ajaccio 15 *Prairiala* roku 12 (4 Czerwca).

Admirał Nelson, którego eskadra zawsze jest na stanowisku *Madeleine*, wysłał ku odnodze *Fiumorbo* na brzegu wschodnim tej wyspy, statek uzbrojony 4 armatami wielkiego kalibru i 57 ludźmi dla odebrania rektów, których przekupnie mieli mu dostawic. P. Sibini, kapitan strzelców korsykańskich nowo wystawionych, uprzedzony od PP. Colombani i Renucci officerow od tychże strzelców, uduwszy, że wchodzi w układy angielskie stanął nazajutrz gdy statek pomieniony przybył (d. 9 b. m. wraz z 122 ludźmi należącemi do dwóch kompanii strzelców korsykańskich i oświadczył, że ludzi tych zaciągają na służbę angielską, których kapitan angielski z uprzejmością przyjął na swój statek; lecz w momencie gdy statek angielski wypływał dla powrocenia do *Madeleine*, kapitan Sibini i jego strzelcy za umowionym znakiem opanowali nieprzyjacielski statek i jego kapitana wraz z ludźmi w niewolę poymali. Statek nieprzyjacielski odesłanym został do *Bastia* gdzie szczęśliwie stanął. Pozdrawiam Cię z uszanowaniem. — Podp. H. *Crucdier*.

P. Denon, jenerałny dyrektor muzeow, nabył świeżo dla muzeum Napoleona pięknej głowy brązowej Cesarza Wespazjana. P. Visconti względem tego rzadkiego pomnika starożytności, tak się tłumaczy: "Głowa brązowa Cesarza Wespazjana jest pomnikiem godnym wzbogacić i uzupełnić wspaniały zbiór muzeum Napoleona, tak ze względu i Monografii Bonapartego, iako też ze względu wzorow kunsztow. Portret Cesarza Wespazjana jest nayszadszym w rzędzie Cesarzow. Muzeum kapitoluńskie, które posiada bardzo wiele statuow i portretow Cesarzow, Wespazjana ma tylko bust marmurowy, bardzo średni co do rznięcia i bardzo wątpliwego pode-

biństwa. Piękna głowa kolosalna tego Cesarza wyrobiona z marmuru i przewieziona z Rzymu do Neapolu, jest poprawiana w wielu miejscach i dłuto ma teraznieysze. Inne busty starożytne tego Cesarza, któreby łączyły doskonałość dłuta z niezaprzeczoną podobieństwem pewnością nie są znanymi. Głowa brązowa świeżo dla muzeum Napoleona nabyta, wykopana była niedawno w okolicach Rzymu, dłuto w niej jest wyborne. Wyrobienie doskonałe i mądre tego bronzu naśladuje naturę w sposobie uderzającym i wszystkie rysy tej głowy są przedziwnie wyrażone. Nie mniej doskonale są wyrobione liście laurowe składające koronę Cesarza. Kiedy uważnie w patrzemy się w fizyognomią osoby wyobrażonej, znajdziemy w niej *vultus similis nitenti*, ten obraz człowieka zdającego się czynić te usiłowania, które Swetonius uważał, a które nam przypominają piękne medale tego Wespazjana. Żywość jego oczow jest jeszcze powiększona przez powieki przedziwnie wyrobione. Jeżeli doskonałość dłuta i rzadkość portretu czyni zaletę temu starożytnemu pomnikowi, niemniej on jest ważnym i z innych względow. Cnoty Cesarza Wespazjana zawierają w historii niektóre lekkie błędy jego charakteru; był on za razem wyborym rządcą i wielkim wodzem. Przed rozpoczęciem wojny przeciwko żydom, której dokończył syn jego Tytus Wespazjan, dowodził wojskom Rzymskim na wyspach Brytańskich. Zdobył on tam 20 twierdz, pokonał dwa ludy i podbił wyspę Wight. Nieprzyjaciel aż do pewnego punktu zdradliwych filozofow, kochał ludzi uczonych i kunsztmistrzow i pierwszy był z Cesarzow, który wielom z pomiędzy nich roczne naznaczył pensye.

Z *Petersburga* d. 19. Czerwca.

Senator Oberbeck przybył tu z Lubeki podziękować Imperatorowi Jmć w imieniu mia-

sta za jego pośrednictwo w układzie między tem miastem i Xciem Lubeckim.

W przeszłym roku 1803 urodziło się w Petersburgu 3636 chłopcow, a 3287 dziewcząt, ogółem 6923 dzieci, pomiędzy którymi znajdowało się 593 nie prawego łoża, a 10 nie żywo na świat wyszłych. Umarło 4578 męzkich, a 3044 niewieściej płci, ogółem 7622. Zaślubiło się 1360 małżeństw. Rzecz godna zastanowienia, że więcej przez ostatnie dwa lata umierało chłopcow, niżeli dziewcząt. W roku przeszłym urodziło się mniej o 763 dzieci niżeli w 1802, a małżeństw 70 mniej się zaślubiło.

J. Imp. Mość na zaalecenie mińskię gubernii mianował zasłużonego lekarza Michelson radcą nadwornym.

W Herbarzu Imperatorskim umieszczono dotąd 1090 ślacheckich familii, w liczbie których znajduje się 51 Xząt rosyjskich.

Z Hagi d. 3. Lipca.

Stąd wychodzą także stojące tu 3 kompanie grenadierow francuzkich do obozu pod Zeyst.

D. 28 Czerwca popłynęło z Flesingi do Ostendy 54 przewozowych statkow, które są przeznaczone dla iazdy. Udały się tam Skaldą. Dniem przed ich odplynieniem, przybył kontra admirał Verbuel z Ostendy do Flesingi. Jenerał Marmont także się tam znajduje.

Francuzkie woyska już ustąpiły z Mepen.

Z Akwisgrana d. 23. Czerwca.

Wczoray o godzinie 3 popołudniu stanął w nieście naszym skarb naszego katedralnego kościoła, który w roku 1794 wywieziony był do Paderborn. Ten wypadek cały lud napęlił radością, którą wczoray w iak nayuroczyszym okazał sposobie. Xiądz biskup i iego kapituła wyszli mil dwie na przeciwko tego szacownego skarbu, który w prowadzony był

do naszego miasta przy odgłosie wszystkich dzwonow i wystrzałach z mozdzierzy. Nie zliczona liczba ludzi udała się ku bramie Kołońskiej. Mieszczanie uzbroieni i dwie brygady żandarmow towarzyszyły tej processyi. Wozy pokryte były bogatemi kobiercami i zacionione liściami. Ten hołd oddany resztem Karola Wielkiego, które były przez wiele wiekow przedmiotom poszanowania publicznego zrobił naygłębsze na wszystkich umysłach wrażenie. Ratusz był podług dawniejszego zwyczaju przyozdobiony, a w wieczor całe miasto przepysznie było oświecone.

Z Stuttgartu d. 27. Czerwca.

Zgromadzenie stanow, zwołane tu przez Elektora Jmc rozeszło się za iego rozkazem d. 20 t. m. Nie najlepsza w nim zachodziła zgoda. D. 12 ieszcze wydał Elektor Jmc do stanow pismo, w którym między innemi wyraża: "Elektor Jmc dowiedział się znaywiększym zadziwieniem, że obok konstytucyjnych wydziałow, połączyła się nie wielka liczba deputowanych, którzy sobie przywłaszczają moc naradzania się na prywatnych i niewyuczaynych miejscach, i stanowienia wyrokow, rozsełając one z zaleceniem wykonania, co iest nierylko przeciwne konstytucyi, ale nawet w każdym kraiu na karę zastęguie. Tem więcej to Elektora Jmc zastanowić musiało, że dla utawienia niestaszego uchylania następcy Elektorstwa, rozdyaponowano kilka baryłek złota, gdy tym czasem względem długow krajowych, wczasie woyny zaciągnionych, na żadne postanowienie na seymie się nie ugodzono, &c. „

Z Berna d. 23. Czerwca.

Na posiedzeniu d. 18 istuchał seym raportu wyznaczoney kommissyi do roztrząśnienia podanych od Hiszpanii propozyocy do nowey kapitulacyi względem regimentow szwajcarskich. Taż kommissya ma zlecenie umawiać się o niektóre odmiany żądane od większości kantonow. Na posiedzeniu 19 czytane były listy różnych ministrow zagranicznych do Landanana z powinszowaniem szczęśliwie uśmierzenia zaburzeń w kantonie Zurichskim.

GAZETY KRAKOWSKIE

W E SRODĘ DNIA 18. LIPCA 1804.

O Nawracaniu politycznem. (Z Neuwiedzkiej Gazety.)

Nawracac znaczy mylnie człowieka mniemanie na dobrą skierować drogę.

Experientiae C. I.

Z pomiędzy środków, jakie prorocka mądrość naszych czasów wymyśliła, dla poprawienia świata, rewolucya była zapewne naysprzyemniejszym i nayspoehlebniejszym. „Chcę dla was utworzyć świat, który was wszystkich uszczęśliwi. Taka była wyrocznia, i każdy chętnie na nią się pisał. Chce być lepszym i szczęśliwszym. „ Na takie zapowiedzenie wiele ludzi się nawrociło, myśląc, że: *Nawracac znaczy mylnie człowieka mniemanie na dobrą skierować drogę*, i krzyczeli i narzekali: — „ iakże dotąd błądziłszy! „

Lecz iak wszelką pozorną szczęśliwość psunie doświadczenie, tak i tu wkrótce się stało. Świętość umowy często była łamaną, a co gorsza! przez samych mędrców. Nastąpiła okropna wojna, i świat w tak smutnym uległ zamieszaniu, że nie-wiedzianno, która droga jest błędna, a która prawa.

Mówię do Niemców, mówię do Germanów, z których jeden za wszystkich, wszyscy za jednego się wystawiali. Wiele było tak ślachejnych, lecz nie wszyscy. Była wojna, dobrzy i wierni trzymali z oyczyzną. Był to występkiem? ślachejny nie-

przyjaciel nie byłże przymuszony poczytywać tego za cnotę, cechującą niemiecki charakter? nieszacowałże iey wewnątrz swej oyczyzny? iakżeby ią mógł cnotliwym Niemcom za źródłnią poczytywać? owszem musiał wzgardzić temi, którzy niemieckie noszą imię, a wbrew honorowi i miłości oyczyzny schowali iniecz pierwey do pachew, niżeli los walczących narodow był roztrzygniony.

Żyiemy teraz w pokoju; iesteśmy nawroconemi; wszystkie zniknęły nienawiści, iakie zachodzić zwykły między wojnę prowadzącemi narodami, zacząwszy od wojny Abla z Kaimem aż do naszych czasow; tak jest nawroconiemy. Ale niechay nam wolno będzie zwrocić uwagę z iednym niemieckim jenerałem na czas przeszły i przyszły: — Bogini *Concordia*, wielkich dokazywała kiedyś cudow. Wsparta Hollendrow, bo oparł się 50 razy większy sił Hiszpanow.

Wsparta. Grekow: pobili większą 100 razy siłę lądową i morską Persow.

Wsparta Skanderberga: oparł się 150 razy większy potędze ottomańskiemy.

Wsparta onegdaj Bostonczykow (Amerykanow); Neptun i Mars musieli przed nią umykać.

Wsparta wczoray Francuzow; nam tylko dała smutny przykład rozdwojenia. Jedną część mówiła: „ Niechcemy się mieszać do wojny. „ Druga atoli zoltawała w niej przez 8 lat. Złączeni byłaby konkordya nasza nie wzruszonym koloziem.

Lecz nawroconemi iesteśmy; żyjemy z bywszemi naszymi nieprzyjaciółmi w pokoju;

nawroconemi są i Francuzi od wszelkiej demokracji, demagogii, narodowej konwencji, wydziału ocalenia, dyrektoryatu i wyborowego naczelnika rządu. Słowem, to wszystko, co prawdziwi mędrcy przewidzieli, z długiego doświadczenia wskazali, stało się i spełniło.

Tak więc po 14 lemnym doświadczeniu wielorakiego rządu, wraca się wszystko do dawnego rzeczy stanu. Świat dziwi się nad tylu cudownemi zdarzeniami; szuka i docieka przyczyn i źródeł tylu rozmaitych odmian; rachuje wpływy, iaki mieć mogą tak nagłe zdarzenia. Biedni ludzie! wznieście ku Niebu oczy; tam Opatrzność trzyma wodze świata, a iak tylko pociągnie niemi, znikają zaraz wszystkie nowości.

Wzywam tu wszystkich panów i ubogich, wszystkich ministrów i im podległych, wszystkich pisarzów i czytelników, wszystkich filozofów i Anakreotów rewolucyi, wszystkich księży i laików, wszystkich polityków i ciekawisław, wszystkich pismaków i gazeciarzy, a nawet tych, którzy na tam tym świecie piszą i rozmawiają, niechay się stawia, przyniosą swoje mniemania i myśli, będą od trybunału historyi sądzeni. Nie muszą przyznać, że wszyscy należą do pokutujących? ale nie wszyscy są w stanie nawrócenia, nie wszyscy byli oszukanemi! Demokraci szanują nowy porządek rzeczy, arystokraci cieszą się, że się spełniły ich przepowiedzenia, monarchiści stoją iak odurzeni, imie pana zaślapiło miejsce obywatela; wszyscy nawróceni są z filozoficznego obłąkania. Świat idzie dawną koleją.

Nauki i kunszta powrócą znowu do swej świetności; mowcy i poeci będą przystojnie mowić i pisać; odnowią wiek złoty Augustów, Leonów i Ludwików; wszystko powroci do dawnych karbow. A my patrząc na to wszystko, zważając i opowiadając naszym dzieciom, nie jesteśmy wszyscy nawroconemi? Byłoby kiedy na świecie mocniejsze, rozleglejsze, bardziej przekonujące i dziwniejsze nawrocenie od niniejszego?

Nasza ziemna planeta idzie nieodmienną

drogą po niezmierney płaszczyźnie świata. My tylko na niey mieszkający, my nadymający się z mądrości i pychy, my prześladowując się i walcząc jeden przeciw drugiemu, my nakoniec ginący waley wnętrzościach, idziem odmienną, nie jednolitą i krzywą drogą. Gdzież są Salomonowie, Ptolemeuszowie, Alexandry, Augusty, Newtonowie i Leibnicy i wiele podobnych im do dziś dnia dziwnych mężów? — Popioły ich już dawno rozniosły wiatry, i na papierze tylko znajdujemy jeszcze ich pamiątki. Zaspokajająca myśl, że się w wiecznym zaciszu znajdują, że się kiedyś z nienit zeydziemy, jest dla nas jedyną pociechą, i zastępuje na religijne nawrocenie.

Do niniejszego politycznego wyznania, przydać wszechrości potrzeba, iż wszyscy od osi do osi nawroconemi zostaniemy, i to ulitowatem dziś dowieśdź. *Si bene, plaudite.*

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 16. Lipca 1904.

Korzec Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 19 do 27.
— Żyta	- - - - -	20 — 23½.
— Jęczmienia	- - - - -	15 — 18.
— Owsa	- - - - -	12 — 14.
— Grochu	- - - - -	16 — 22.
— Kalfzy jaglanej	- - - - -	34 — 40.

W Wiedniu d. 7. Lipca.

Meca wyhożacza 16 nacznych garcy:

— Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 25 do 30.
— Żyta	- - - - -	18 — 20.
— Jęczmienia	- - - - -	11 — 13.
— Owsa	- - - - -	7 — 9.

W Brynie d. 6. Lipca.

Meca Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 23 do 27.
— Żyta	- - - - -	15 — 18.
— Jęczmienia	- - - - -	9 — 11.
— Owsa	- - - - -	7 — 9.
— Prosa	- - - - -	14 — 17.

W Gdańsku d. 29. Czerwca.

Szefel czyli pół korca naczego w monecie pruskiej (Na łaszt wchodzi 60 szeflow.).

— Pszenica	- - - - -	zł. pol. 10 do 12½.
— Zyto	- - - - -	8 — 9.
— Jęczmień	- - - - -	5½ — 7.
— Owies	- - - - -	5½ — 6½.

DONIESIENIA.

Per C. R. Judicium criminale Cracoviense omnibus ac singulis quorum scire interest notum redditur, mense Octobri a. el. hic Cracoviæ pecuniam in schedulis bancalibus & moneta argentea in quor3 70 fl. rh. superante, nec non pipam inventam ab illegitimo possessore recepta, ac ad depositum C. R. Judicii Criminalis Cracoviensis deposita esse. — Quilibet igitur qui dominium acquisitionis res probare se posse credit, ad tale in spatio unius anni a dato hujus edicti numerandi,

coram dicto Iudicio Criminali probandum eo certius adducitur, quo secus elapso hoc termino res inventae juris caduci declarabuntur, & proinde altissimo Aerario addicentur.

Cracoviae die 20 Junii 1804.

J. Sroński, iudex crim.

Na rozkaz najwyższej Woyskowej Nadworney zwierzchności dla prywatnych osób, którym się zdarza oddawać pisma z pieniędzmi, albo za wartość pieniężną ważące w C. K. Jeneralney Woyskowej Komendzie Galicyi Zachodney, że takowe tylko sekretarzowi woyskowemu iako Dyrektorowi kancelaryi i protokołu, albo w zatrudnieniu lub niebytności o-negoż iego zastępcy koncypiście woyskowemu oddawać mają, w celu oddebrania dla swoiey spokojności zakwitowania takowego pieniędzmi opatrzonego pisma.

W Krakowie dnia 25 Czerwca 1804.

Dnia 30 Lipca r. b. sprzedawane będą, od urzędu cyrkularnego Krakowskiego różne sprzęty kościelne z zniszczoney kaplicy Sgo Piotra na Piasku, i Sgo Filipa na Kleparzu, iako też dwa dzwony, z których jeden 123 funtów, a drugi 37 funtów waży. — Życzący sobie takoweż rzeczy nabydź mają się na zwyż wyrażonym dniu w Klasztorze Karmelitów na Piasku w Krakowie znajdować. W Krakowie dnia 30 Czerwca 1804.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodney uwiadomiałą ninieyszym Edyktem Adolfa Hrabę Kalkreutha, iż Bazyli Wysoczański o zapłaceniu summy 2375 zł. pol. 6 gr. c. s. c. do Sądów tutejszych żałobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla iego zamieszkania za granicą, iemu tutejszego sądowego adwokata Erazma Zaráuskiego za obrońcę z iego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisane go dla Galicyi zachodney sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, napomina się onegoż ninieyszym Edyktem, aby w przeciągu 90 dni do odpowiedzi się stawił, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrat, i tego Sądowi wymienił, i oraz tych podług prawa użył kroków, które się do obrony swey sprawy pożytecznemi bydź zdają; gdyby bowiem tego nieuczynił, i swą zaniedbał sprawę, samby sobie szkodę może iaką ślad wynikającą przypisać winien był.

Dan w Lublinie dnia 17. Kwietnia 1804.

Kaict. Michałowski V. P.

Dostenberg.

Com. à Bubna.

Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.

Rayski, sekr.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodney ninieyszym Edyktem uwiadomiałą JJ. OO. Junusza, Hieronima, Karola, Konstantego i Jozefa Xiążat Sanguszków, iż Walenty Józef dwoygi Union Swiderski przeciwko nim i innym w sprawie będącym w punkcie ustąpienia z połowy i całości lasu do wsi Ostrow Wielki należącego i opłaceniu 16,000 grzywien c. s. c. żałobę podał, i pomocy Sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla ich zamieszkania zagranicą im tutejszego sądowego adwokata P. Dederkę za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisane go dla Galicyi Zachodney sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, napomina się oni nieyszym Edyktem aby w 90 dniach excypowali, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali, i tego Sądowi wymienili i oraz tych podług prawa użyli kroków, które się do obrony swey sprawy pożytecznemi bydź zdają; gdyby bowiem tego nieuczynili i swą za niedbał sprawę samby sobie szkodę może iaką ślad wynikającą przypisać winni byli.

Dan w Lublinie dnia 12 Kwietnia 1804.

Michałowski.

Dostenberg.

Com. Bubna.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachod.

Rayski, sekr.

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie na żądanie kuratora adwokata Izdebskiego P. Katarzyna Romanowa i P. Antoni Roman pozostali po ś. p. Antonim Romanie w tych okolicach zmarłym, sukcesorowie, których pomieszkanie tutejszym C. K. Sądom nie jest wiadome, o spadłym na nich podopiero rzeczonym Antonim Romanie dziedzictwie, z tem dodatkiem uwiadomiałą się, ażeby swe oświadczenie, względem przystąpienia do rzeczzonego dziedzictwa, lub zrzeczenia się onego w legalnym terminie tym pewni do tutejszych sądów podali, gdy inaczej pertraktacja tej sukcesyi z kuratorem przedsięwziętą i ukończoną zostanie. Dan w Lublinie d. 1 Lipca 1804.

Kajetan Michałowski, V.P.
de Weinling.
Purtscher.

Z Rady C. K. Sądów Szla: Lubel. Galicy Zachodniej.
Kobsin.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej UUR. Brygicie z Boniakiewiczów Dymeckiej, Annie z Boniakiewiczów Gawełskiej, i Panu Dominikowi Boniakiewiczowi na mocy §. 624 Prawa Cywilnego Części II. Wiadomo czynią, że majątek po zmarłym Psnu Ignacym Boniakiewiczem pozostawiony na nich względnie do innych sukcesorów i dziedziców tejże masy spada, przeto oni do użycia kroków prawu Cywilnemu stosownych, to jest do doyscia albo zrzeczenia się tego dziedzictwa zachęcają się. Działo się w Lublinie dnia 2 Lipca 1804.

Kajetan Michałowski, V.P.
de Weinling.
Purtscher.

Z Rady C. K. Sądów szlache: Lubel. Gall. Zachodniej.
Kobsin.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Antoniemu Otfinowskiemu, Józefie Otfinowskiej i Janowi Bleszyńskiemu, których miejsce mieszkania nie jest wiadome, że Katarzyna z Remiszewskich Kłeczyńska dnia 29 Czerwca 1796 roku umarła i onychże wzmiankowanych sukcesorów zostawiła. Oni przeto Edyktem niniejszym wzywają się, ażeby stosownie do §. 624 i 627 Części II. Prawa Cywilnego przed upłynieniem trzechletniego terminu, to jest aż do dnia ostatniego Grudnia 1804 roku w tutejszych C. K. Sądach Szlacheckich dotaczając legitymacją zgłosili się i względem objęcia majątku po wspomnianej Katarzynie Kłeczyńskiej pozostatego z dobrodzieiństwem lub bez dobrodzieiństwa inwentarza deklaracją podali, gdyż inaczej ta substancya do wzwyż wyrażonego terminu sądowej administracji podległa porządkiem prawem przepisany pertraktowana będzie. W Krakowie dnia 28 Października 1801 roku.

Józef de Nihorowicz.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Krakow. Galicyi Zachodniej.
Brzozd.

Dnia 1 Października r. b. z strony C. K. prefektury Radłowskiej Folwarki wikaryuszowskie pierwszy i drugi Podwale zwane, w przedmieściu Tarnowskim położone przez publiczną licytacyą najwięcej ofiarującemu w arendę trzechletnią to jest od 1 Stycznia 1805 aż do ostatniego Grudnia 1807 roku, wypuszczzone zostaną.

Żądający arendy tej zapraszają się na wspomniony dzień 1 Października, godzinę 9 z rana do Tarnowskiej C. K. cyrkularney kancelaryi, razem i nwiadomiałą się iż reparacye wszelkie i iakiekolwiek imię mające arendowny Possessor własnym kosztem, i bez żądania najmniejszej bonifikacyi, chociażby też terazniejsza arendowna summa pomniejszyć się miała, zatwierdzać obowiązany będzie.

Za fiskalną czyli pierwszą wywołania cenę bierze się terazniejsza arendowna roczna summa 205 zł. ryń. 15 kr. za wadium zaś które licytacyyny komuśli w gotowiznie złożone być musi 20 zł. ryń. 31 kr.

Dalsze arendy kondycye, iako też i opisanie pobudowli mieszkalnych, i gospodarskich i wszelkich rubryk dochodn obydwoch tych Folwarkow każdego czasu aż do dnia licytacyi w kancelaryi C. K. kameralny prefektury Radłowskiej przeyzraane być mogą.

Niepołomice dnia 24 Junii 1804.

(Przy dalszej Gazeie znajdzie się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIE

W Krakowie dnia 18. Lipca 1804.

DONIESIENIA.

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej Pan Antoni Czarnocki niniejszym Edyktem o nastąpionej śmierci matki swej, Pani Petronelli z Koczowskich i go Czarnockiej, 2go ślubu Popielowej uwiadamia się, z tym zaleceniem, aby deklaracją swoją względem obić lub zrzekać się mającej aukcysy z dobrodziejstwem inwentarza, w przeciągu 6 miesięcy do tutejszych Sądów podał, inaczej podług §. 624 Ustawy Cywilney Części II. postępując, kuratela co do porcyi dziedzicznej iemu należący się otworzona, i tak długo w C. K. Sądzie niniejszym prowadzoną będzie, poki P. Antoni Czarnocki podług przepisu prawa za umarłego będzie mógł być ogłoszony.

Dan w Krakowie dnia 15. Maia 1804.

Józef de Nikorowicz.

Münch.

Lichocki.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej
Slaupenski.*

Stosownie do wysokiego Guber: Dekretu pod dniem 26 Czerwca t. r. Nr. 25,237 wiadomo się czyni, iż w Magistracie Myślenickim z pensją roczną 250 ryń. zawakowało miejsce Syndyka, które na dniu 28 Lutego t. r. dla niedostatku kompetentów osadzone nieostało, przeto życzących sobie z tym dokładem uwiadamia się, aby ciż zaopatrzwszy się dekretemi tak z linii polityczney, iako też i sądowniczey przed 28 Lipca t. r. proźby swe do Urzędu Cyrkularnego Myślenickiego podawali. W Krakowie dnia 5 Lipca 1804.

Dla obsadzenia miejsca drugiego asseffora z pensją roczną 200 ryń. w Magistracie Przemyśkim złączonego, rozpisuje się konkurs na mocy Wysokiego Gubernialnego dekretu dat. 26 Czerwca t. r. Nro. 25,235, iż kompetenci życzący sobie tegoż miejsca, mają proźby swe zaopatrzone dekretemi illegibilitatis tak ex linea politica iako i judiciali, najdalej do 31 Lipca t. r. do Urzędu Cyrkularnego Przemyśkiego podać.

W Krakowie dnia 5. Lipca 1804 roku.

Rząd Węgier nwiadomił, iż Państwo Pokratz w Komitecie Poslegierskim leżące zbieg wierzycielow zadłużonego Athanas Habisch, i Jana Szakats wolmi handlujących, mieszkańców Miasta Daruwar na dzień 1 Septembra b. r. w Mieście Daruwar wyznaczyło.

Jan Kukliński rodem z Zagości, odszedł Agnieszki Skadłubowny, także rodem z Zagości Cyркуtu Kieleckiego, lat temu 8, ona więc uprasza na miłość bliźniego leżeli kto jest wiadomym o życiu lub śmierci tegoż Jana Kuklińskiego, aby dał wiadomość do Cyркуtu Kieleckiego, lub proste do Łagiewnik, dziedzicznych Dobr W. Gotlińskiego, leżących w parafii Buskiej w Cyркуle Kieleckim.

Na dniu 16 Augusta t. r. odprawiać się będzie w Mieście Koszycach Licytacya następujących Realności poczynając od 1go Novembra 1804.

- 1) Propinacya mieyska procz wina na rok ieden, prætium fisci iest: 2006 ryń.
- 2) Akcyza mieyska od wina na rok ieden - - - - - 31 -

Grunta Szpitalne na lat 3 iako to:

- 3) Pruchniawsko 1. i Pruchniawsko 2gie pret: fisci 133 z.p. — gro.
- 4) Krochmalowka - - - - - 56 — 10 —
- 5) Kozakowska - - - - - 21 — — —
- 6) Przy Nowińskim - - - - - 53 — — —
- 7) Przy Literackim - - - - - 45 — 15 —

Arendy tey życzący mają się na wyznaczonym terminie rano o godzinie 9 w Koszycach znajdować, i wadium w 10 części prætii fisci zaopatrzyć się. Resztę kondycyy u Magistratu Koszyckiego dowiedzieć się można.

Magistrat Miasta Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż na rekwiizycyą C. K. Sądow Szlacheckich, Dworék w wydziale III. pod Nrem 117 stojący do mally sukcesyonalney zmarłego Xdza Benedykta Trzebińskiego należący i do summy 2208 ryńsk. oszacowany, po spełzłym iszym dnia 29 Września 1803 licytacyi terminie, znowu przez publiczną Licytacyą w dniu 2 Sierpnia r. b. o godzinie 3 po południu z następującemi warunkami sprzedany będzie, to iest:

1. Cena fiskalna podług uczynionego szacunku naznacza się w summie ryń 2208, z której.
2. Kaźden kupić chcący 10tą część na zaław dla ubespieczenia Licytacyi złożyć powinien, potym przysztý kupiciel.

3. Summy Widerkauffowe iako to iszą 1000 zł. pol. do kościoła Nays. Maryi Panny. 2gą 200 z. p. do kościoła Katedralnego Krakowskiego. 3cią 208 z. p. do kościoła Karmelitow na Piasek należące albo w dniach 14 do depozytu Magistratualnego złożyć, albo też pozwolenie od czynsze pobierających na pozostawienie tychże summ na wyżej rzeczonym dworku w tymże czasie okazać ma.

4. Resztującą zaś z zalicytowaney ceny quntę w przeciagu 14 dni do Magistratualnego depozytu zapłacić obowiązany iest i dopiero po dopełnionym zapłaceniu kupiciel dekret dzie dzictwa otrzyma.

Chęć przeto kupienia mający zapraszają się, ażeby w wyżej oznaczonym czasie tu w Sądzie stanęli.

Nakoniec wierzyciele prawo załawu nań mający napominają się ażeby nieoczekując osobnych powołań, praw swych pilnowali inaczey na tych, którzy w czasie Licytacyi z pretensyami swemi nie zgłoszą się. W podziale zalicytowaney ceny żaden więcej wzgląd miany nie będzie, ale swego zaspokoienia z innego majątku przerzeczonego zmarłego poszukiwać będą powinni.

Gollmayer.
Rangstein.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.

Dnia 15. Czerwca 1804.

Plinta.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem wiadomo czyni, iż na żądanie C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego Kamienica zmarłego Kaspra Meciszewskiego własna na ulicy Brackiey pod Nrem. 284 stojąca, i sądownie ryń. 6582 kr. 10 oszacowana przez publiczną licytacyą dnia 3 Sierpnia r. b. o godzinie 3 po południu tu w Sądzie według zwyczajnych warunkow sprzedana będzie.

1. Aby kaźdy chęć kupienia mający przed zaczęciem licytacyi 10tą część summy szacunkowey iako zwyczajny zakład złożyć.

2. Aby Kupiciel w 14 dniach wylicytowaną summę w gotowiznie do depozytu złożył sądowemu, albo oneż

3. Na pewnych dobrach wraz z opłaceniem roczney prowizyi po 5 od sta tudzież z obligacyą na 3ch miesięczne wypowiedzenie oddania wcałości kapitału zabezpieczyć, i tym sposobem skrypty ułożony w aktach przyzwoitych umieścić kazai,

Wszyscy przeto chcą kupienia mający na terminie wzwyż rzeczonym tu w Sądzie znaydować się mają. Wierzyciele zaś prawo zażtawu nań mający napominają się, aby nieoczekując osobnych powołań, pretensye swoje iakowe na tę Kamienicę mieć mogą w czasie licytacji do Protokołu wnieśli, inaczej na tychże żaden wzgląd co do podziału wylicytowanej summy miany nie będzie.

Gollmayer.
Łodziński.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 22 Czerwiec 1804.

Plinta.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa ninieyszem Edyktem wiadomo czyni, iż na żądanie Agnieszki Łabudzińskiej wdowy swoim i opiekóńskim małoletnim sukcesorom Łabudzińskich imieniem, Kamienica na ulicy Floryańskiej pod Nrem 547 stojąca, co do połowy rzeczonych sukcesorów własna, przez publiczną licytacją po upłynionym drugim licytacji terminie dnia 7 Sierpnia r. b. o godzinie 3 po południu z następującemi warunkami sprzedana będzie.

1. Licytacją tęż Kamienicę od summy 3000 ryń. iako już prywatnie offiarowanej zacząć się, i więcej dajacemu sprzedana zostanie.

2. Każdy chce kupienia mający przed zaczęciem licytacji iotą część namienioney summy, iako zakład złożyć ma.

3. Przyszły kupiciel szacunek wylicytowanej summy małoletnim sukcesorom z połowy Kamienicy przypadającej w przeciągu 14 dni po ukończonej licytacji odraciwszy zakład przy licytacji złożony do depozytu sądowego złożyć obowiązany będzie, zaś

4. Co do drugiej połowy wdowie należącej, z tąż w tymże samym terminie kupiciel w tymże samym terminie ułożyć się będzie powinien. Wszyscy przeto chcą kupienia mający na tę licytacją zwołują się. Wierzyciele zaś wszyscy prawo zażtawu nań mający, ostrzegają się, aby nieoczekując osobnych przypozwań praw swoich pilnowali, i długi swoje iakowe na tęż Kamienicę mieć mogą, do protokołu w czasie licytacji wnieśli, inaczej na tychże żaden wzgląd na potem co do podziału wylicytowanej summy miany nie będzie.

Gollmayer.
Rangstein.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 22 Czerwca 1804 roku.

Plinta.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa ninieyszym Edyktem wiadomo czyni, iż Kamienica na ulicy Gołębiej pod Nrem 256 stojąca P. Michała Sroczyńskiego własna ryń. 4904 kr. 35 sądownie oszacowana, którą P. Mateusz Bukowski w r. 1803 za sumę ryń. 7000 sądownie zalicytowawszy, gdy warunkom licytacji zadosyć nie uczynił, tąż na rzecz prawem przekonujących sukcesorów Pawła Paszyca na zaspokojenie summy 43.431 zł. pol. wraz z prowizją i expensą prawną odraciwszy jednak sumę 26.709 zł. pol. gro. 10 na rzecz kapitału powziętą po upłynionym dniu 14 Czerwca r. b. terminie dla nieprzytomnych kupicielew znowu przez publiczną licytacją dnia 10 Sierpnia r. b. o godzinie 3 po południu tu w Sądzie odprawiać się mającą sprzedana będzie według następujących warunków:

a) Każdy chce kupienia mający iotą część wyżej namienioney szacunkowej summy 4904 ryń. 35 kr. iako wadium przed zaczęciem licytacji złożyć.

b) Przyszły kupiciel resztę należitości wzwyż rzeczonym sukcesorom Paszyca wyrokiem przysądzoney tak prowizye iako i expensą prawną obrachowawszy w przeciągu 14 dni, poczynając od daty ninieyszej licytacji do depozytu sądowego złożyć ma.

c) Summy zaś zabezpieczone, które wierzyciele przed oznaczonym tym pewniey tego oznajmienia terminie odebrać niechcieliby, kupiciel takową sumę szacunku zalicytowanego na siebie przyjąć obligowanym będzie.

d) Gdyby kupiciel warunkom ninieyszej licytacji zadosyć nie uczynił, tedy z jego szkoda i niebezpieczeństwem nowa licytacją wyznaczonaby była.

Wszyscy przeto chcą kupienia mający na tę licytacją zwołują się. Wierzyciele zaś

prawa zastawu nań mający napominają się, aby nieoczekując osobnych przypozwań pretensye swoje, iakowe na tymże Domu mieć mogą wczasie licytacji do protokołu wnieśli, inaczey na tychże żaden wzgląd co do podziału wylicytowaney summy miany nie będzie.

Gollmayer.

Łodziński.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 15 Junii 1804 roku.

Plinta.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa wiadomo czyni, iż Kamienica Elerskich w Krakowie pod Nrem 566 stojąca sadownie ryb. 1678 w r. 1801 oszacowana, po upłynionym licytacji 1szej terminie przez publiczną licytacją dnia 9 Sierp. r. b. o godzinie 3 po południu to w sądzie podług zwyczajnych warunkow sprzedana będzie. Wszyscy chcą kupienia mający na tę licytacją zwołują się. Wierzyciele zaś prawo zastawu nań mający napominają się, ażeby nie oczekując osobnych przypozwań, pretensye swoje do protokołu wczasie licytacji wnieśli, inaczey co do podziału z wylicytowaney summy żaden wzgląd miany nie będzie.

Gollmayer.

Łodziński.

Hirschberg.

Z Urzędu Miasta C. K. Stołecz: Krakowa.

Dnia 22. Junii 1804.

Plinta.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej, uwiadomiała niniejszym Edyktem P. Maryannę z Markowskich Frankowską, iż P. Wiktorya Dąbrowski, względem dozwolenia Exekucyi na zaspokoienie sumny 328 czer. zł. c. a. c. do Sądów tutejszych żałobę podał i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla iey zamieszkania zagranicą, iey tutejszego sądowego adwokata Madana za obrońcę z iey szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napomina się onęż niniejszym Edyktem, aby na dzień 13 Sierpnia 1804 o godzinie 9 rano, do odpowiedzi się stawiła, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddała, lub innego sobie patrona obrała, i tego sądowi wymieniła, i oraz tych podług prawa użyła krokow, które się do obrony swej sprawy pożytecznemi byćdź adają; gdyby bowiem tego nieuczyniła, i swą zaniedbała sprawę, samaby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winna była. Dan w Lublinie d. 2 Maia 1804.

Michałowski, W. P.

Purtscher.

Hrabia Bubna.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.

Rayski Sekr.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej nwiadomiała niniejszym Edyktem Jozefa Szczyta, Annę z Szczytow Michała Zienowicza Zonę, Teresę lub innego imienia z Szczytow P. Olizara Zonę, zmarłej Jozefy z Buttlerow Szczytowej Synow i Corki, iż kurator masy pupilarney po zmarłym Felixie Poll pozostały adwokat Fiedorowicz, przeciw tym i innym pozwu wspólnikom w sprawie zapłacenia razem summy 3000 zł. pol. z prowi-
zyą do tutejszego Sądu żałobę i pomocy Sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla zagranicznego ich zamieszkania, tutejszego sądowego adwokata Dyaczyńskiego za kuratora z ieh szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym też rozpoczęta sprawa podług przepisanych dla Galicyi zachodniej Praw prowadzona i ukończona zostanie; oni przeto niniejszym Edyktem napominają się, żeby w przeciągu 90 dni do odpowiedzi się stawili, wyznaczonemu sobie patronowi dokumenta przestali, lub innego obrali, i tego Sądowi wymienili, i tych prawnych środków użyli, które do obrony swej sprawy użyte-
cznemi byćdź osądzą gdyby bowiem tego nieuczynili i swą zaniedbali sprawę szkodę stąd jaką
wynikającą sami sobie przypisać będą winni. Dan w Lublinie dnia 2 Maia 1804.

Kajetan Michałowski, W. P.

de W. inling.

Purtscher.

Z Rady C. K. Sądów Szlach: Lubelskich Galicyi Zachod.

Rayski.